

51 – Förhållningssätt till prövningar

Innehåll 54 – Förhållningssätt till prövningar Gud den Upphöjde sade: *”Han som skapade döden och livet för att pröva er – vem av er som är bäst i handling. Han är den Allsmåktige, den Förlåtande.”* De mest prövade är profeterna Profeten, ﷺ, sade: *”Den som Gud vill gott med – honom låter Han drabbas.”* Människorna vid prövningens nedkomst är grupper Visdomarna bakom prövningar Gud sade: *”Vi prövade dem som var före dem, så att Gud ska veta vilka som är sanna och vilka som är lögnare.”* Gud sade: *”De hatade dem inte för något annat än att de trodde på Gud, den Måktige, den Prisade.”* Gud sade: *”Det som drabbar er av olycka är på grund av det era händer har förvärvat.”*

54 – Förhållningssätt till prövningar

Förra gången stannade vi vid förståelsen av prövningar, och vi sade att det grundläggande i detta liv är prövning och test – och ingen är fri från det.

Gud den Upphöjde sade: ”Han som skapade döden och livet för att pröva er – vem av er som är bäst i handling. Han är den Allsmåktige, den Förlåtande.”

Så frihet från prövning är det tillfälliga, ovanliga tillståndet. Den som är

nöjd – för honom är nöjdhet; och den som är missnöjd – för honom är missnöje.

Och alla provas efter sin tro.

De mest prövade är profeterna

De mest prövade av alla människor är profeterna, sedan de som liknar dem mest – ju närmare Gud, desto större prövning.

En man provas efter sin religion och sin tro. Om hans tro är stark och fast, ökas hans prövning. Om hans tro är svag, lättas det för honom. Och prövningen fortsätter med den troende mannen och kvinnan tills de går på jorden utan någon synd kvar.

Prövningens material är inte bara det onda. Gud sade: **"Vi prövar er med ont och gott som en prövning."** Prövning är alltså en trosmässig nödvändighet.

Gud sade: **"Gud kommer inte att lämna de troende i det tillstånd ni är i, förrän Han skiljer det onda från det goda."** Den troende skiljs inte från andra än genom prövningen.

Prövning är inte tortyr eller plåga – utan det är utväljande och kärlek från Gud till tjänaren.

Profeten, ﷺ, sade: **"Den som Gud vill gott med – honom låter Han drabbas."**

Gud, upphöjd är Han, säger – som Ibn al-Qayyim förklarar – att om inte Gud botade Sina tjänare med gåvan av prövning, skulle de bli övermodiga och orättvisa. Så prövningen kommer för att rena dem, förfina dem och rensa dem, för att förbereda dem för de högsta och ädlaste nivåerna av tjänarskap i detta liv – och de ädlaste nivåerna i det kommande livet, nämligen att se Gud, upphöjd är Han.

Gud är inte i behov av att plåga Sina tjänare. Han skapade dem för att visa dem barmhärtighet och göra dem lyckliga genom att känna Honom och lyda Honom. Men precis som elden renar guldet från orenheter och billiga ämnen som fastnat vid det, så renar prövningarna människan från själens sjukdomar och begär, så att hon blir redo och ren för paradisetts lycka.

Det är som universitetsstudenten som har ett prov. Om han tror att

universitetet vill plåga honom med provet, har han inte förstått provets verklighet eller universitetets syfte. Men om han förstår att provet är en förberedelse och kvalificering för att få examen, status och framgång i sitt liv och arbete – då förändras allt.

Så är provningarna och testerna: de är en förberedelse för muslimen att bära det stora förtroendet – och därefter att träda in i paradiset.

De rättfärdiga sade: **”Vi fann vårt ljuvaste liv i tålamodet. Den som provas och är tålig – han är i tålamodet den som står sin Herre närmast.”**

Människorna, när provningen kommer, är grupper:

Bland dem finns den som är berövad gott – det är den som möter provningen med missnöje, dålig tanke om Gud och anklagelse av ödet. Ali, må Gud vara nöjd med honom, sade: **”Om du är tålig, skrivs det för dig och du är belönad; och om du är otålig, skrivs det ändå för dig men du är lastad.”** Så antingen är tjänaren tålig med de ädelas tålamod, eller så ger han upp som boskap ger upp.

Och bland dem finns den som möter provningen med tålamod och god tanke om Gud – och detta är den framgångsrike, som genom provningen utvinner former av tjänarskap och närhet till Gud.

Dessa former av dyrkan skulle inte ha funnits och inte ha kommit från tjänaren om det inte vore för provningen: såsom åkallan, behovskänsla, att söka hjälp, god tanke om Gud, förtröstan på Gud, att vänta på lättnad och längtan efter det som finns hos Honom, upphöjd är Han. Allt detta finner vi i tjänarens ställning och hans närhet till Gud, upphöjd är Han. Gud är vis.

Därför måste provningen ha många visdomar, och vi ska stanna vid några av dem i denna sittning.

Visdomarna bakom provningar

1. Uppfostran

Bland de visdomar Gud vill med provningen finns uppfostran. Gud, upphöjd är Han, vill att denna umma ska leda världen, och vår religion är

världarnas religion. Att bära detta förtroende kräver män av en särskild sort – män som tränats i alla typer av svårigheter. Att leda världens folk kräver en unik typ av män och kvinnor som inte skakar inför stormar.

Troende män, fasta och tåliga – män som Gud beskrev: **”Bland de troende finns män som har varit sanna mot det de lovade Gud.”**

Det måste alltså finnas en verklig förberedelse för att bära förtroendet. Detta sker endast genom lidande, genom att resa sig över begären, genom verkligt tålamod inför smärta och genom tillit till Guds seger. Precis som elden renar guld och skiljer det från de billiga ämnen som fastnat vid det – så gör prövningen med själarna.

2. Rening och urskiljning

Den andra visdomen med prövningen är rening och urskiljning. Prövningen är ett träningsprogram för den troende – hans trosnivå höjs dag efter dag. Ju större hans uppgifter blir, desto större blir hans prövning, så att han kommer ut ur prövningen starkare. Då framträder hycklarnas hyckleri, lögnarnas lögn och de ståndaktigas ståndaktighet.

Ibn al-Qayyim, må Gud förbarma sig över honom, sade: **”Guds visdom kräver att Han måste pröva själarna, så att Han prövar dem och låter tron visa vad som är rent i dem och vad som är orent.”** Och för att skilja dem som är värdiga Hans närhet och ära från dem som inte är det. Och för att rena de själar som är värdiga Honom – genom prövningen – precis som guld inte renas och inte befrias från sina orenheter utan genom prövning.

Själva själen är i grunden orättvis och okunnig, och den bär av okunnighet och orättvisa en orenhet som kräver smältning och rening. Om detta renas i denna värld – väl. Om inte – så i helvetet. När tjänaren har renats och blivit ren, tillåts han att träda in i paradiset.

Ingen är mer skyddande över sanningen och dess folk än Gud. Men detta är Guds löpande sed – att pröva hjärtan och rena leden.

3. Att rena den muslimska raden

Bland visdomarna finns också att rena den muslimska raden och välja ut de bästa elementen för att bära förtroendet. Det är lätt för en människa att säga med sin tunga: ”Jag tror, jag bekräftar, jag är av de stridande, jag är av de troende, jag är av de handlande.”

Men det måste finnas ett test för att bevisa sanningen i orden. Det måste finnas en prövning för att rena den muslimska raden från hycklare.

Gud sade: "Och Vi prövade dem som var före dem, så att Gud ska veta vilka som är sanna och vilka som är lögnare."

Och Han, upphöjd är Han, sade: **"Gud skulle inte lämna de troende i det tillstånd ni är i, förrän Han skiljer det onda från det goda. Och Gud är inte sådan att Han låter er se det osynliga."**

Det vill säga: Gud skulle inte låta er veta ert tillstånd av sammanblandning mellan troende och hycklare, och bristen på urskiljning, förrän Gud skiljer trons folk från hyckleriets folk.

Den fjärde visdomen: rening och renande från synder

Prövningen renar från synder och höjer grader. Ibland älskar Gud en tjänare och vill höja hans rang till en nivå han inte kan nå med sina handlingar – så Han prövar honom tills han är tålig och når den nivån.

Profeten, ﷺ, sade: **"Inget drabbar muslimen av trötthet, sjukdom, oro eller skada – inte ens en tagg som sticker honom – utan att Gud därmed förlåter hans synder."**

Prövningen kommer alltså till den troende för att han ska vara tålig och få de tåligas belöning.

Profeten, ﷺ, sade: **"Förunderligt är den troendes sak – hela hans sak är god. Detta gäller ingen annan än den troende. Om något gott drabbar honom, tackar han – och det är gott för honom. Och om något ont drabbar honom, är han tålig – och det är gott för honom."**

Den som är tålig vid motgång får de tåligas belöning, de som Gud beskrev:

"Och ge de tåliga det glada budskapet – de som, när en olycka drabbar dem, säger: 'Vi tillhör Gud och till Honom återvänder vi.' De är de som får välsignelser från sin Herre och barmhärtighet, och de är de rätt vägleda."

Den femte visdomen: att Gud visar Sina tecken och straffar förtryckarna

Gud visar människorna Sina tecken, klargör för Sina tjänare slutet för förtryck och förtryckare, och låter Sina rättfärdiga tjänare ärva jorden.

Hur lång prövningen än varar – var är Farao, som sade till sitt folk: *”Jag känner ingen gud för er utom mig?”* Var är Haman och Qarun? Var är Ad och Thamud?

Gud sade: **”Alla grep Vi för deras synder. Bland dem fanns de som Vi lät drunkna, bland dem de som Vi lät förgås, bland dem de som ropet tog, och bland dem de som Vi lät jorden uppsluka. Gud var inte orättvis mot dem – de var orättvisa mot sig själva.”**

Den sjätte visdomen: prövningen gör dig längtande efter att möta Gud

Världen är inte stabil för någon och förblir inte i ett tillstånd. När nöden blir svår och prövningen blir tung, längtar människan efter sin Herre. Kärleken till världen lämnar hennes hjärta, och hennes hjärta knyts till det kommande livet – hon arbetar för det och strävar efter det.

Ibn al-Qayyim sade: **”Själarna får av ständig hälsa, seger och rikedom ett slags övermod och lutande mot det världsliga – och detta är en sjukdom som hindrar dem från att vara allvarliga i sin vandring till Gud och det kommande livet.”**

När Herren, Ägaren och den Barmhärtige vill ära själen, sänder Han prövningar som botar denna sjukdom som hindrar vandringen till Honom. Prövningen blir som en läkare som ger den sjuke bitter medicin och skär bort smärtsamma delar för att avlägsna sjukdomarna. Om han lämnas utan behandling, skulle sjukdomarna övervinna honom tills hans undergång.

Därför finner vi att profeterna och de som går deras väg alltid har den största delen av prövningar – på grund av deras rang, för att höja deras status och för att göra dem till förebilder och ljus för människorna.

Gud sade: **”Så gjorde Vi för varje profet en fiende bland förbrytarna. Men din Herre är tillräcklig som vägledare och hjälpare.”**

Och Han sade: ”De hatade dem inte för något annat än att de trodde på Gud, den Mäktige, den Prissade.”

Exempel från profeterna

Ibrahim, ﷺ

De ville döda honom genom att bränna honom i elden, men Gud skyddade honom, tog hand om honom och förde honom ut frisk och oskadd – tack vare hans ståndaktighet. Gud gav honom makt efter prövning och testade honom även med att offra sin son Isma‘il. Han var sann i sitt löfte och trogen sin Herre, och hans rättfärdige son hjälpte honom. De nådde de högsta graderna, och deras namn är upphöjda i Guds bok till Domedagen.

Musa, ﷺ

Han utsattes för prövning från sin barndom – han lades i en korg och kastades i floden, togs av fienderna, drevs ut från sitt land, och Faraos ville döda honom. Men han stod fast och skakade inte inför det han utsattes för. Gud räddade honom, gav honom ära och seger, efter att han varit jagad och rädd.

Yunus, ﷺ

Valen slukade honom, och han stannade en tid i dess mage tills Gud räddade honom.

Ayyub, ﷺ

Han prövades med sjukdom och drabbades av svår skada, sedan lyfte Gud hans prövning och botade honom.

Och detta är vår profet Muhammed, må Guds frid och välsignelser vara över honom. När Gud sände honom för att föra människorna från mörker till ljus och från villfarelse till vägledning, trotsade de honom, blev arroganta och stod honom i bakhåll – de ville göra sig av med hans kallelse. De skadade honom och blödde honom, men han var tålig, fortsatte att kalla sitt folk och förlitade sig på sin Herre. Trots att de flera gånger planerade att döda honom, så är Gud de rättfärdigas Beskyddare – Han försvarar dem och avvärjer de hatiska människornas skada. Så förde Han honom, ﷺ, ut från deras händer trygg och oskadd. Gud den Upphöjde

sade:

”Och minns när de som inte tror planerade mot dig för att fångsla dig, döda dig eller fördriva dig. De planerar, och Gud planerar – och Gud är den bäste av planerare.”

Så den som är prövad måste söka skydd hos Gud i sin nöd, stå vid Hans dörr i sin prövning. Åkallan är vapnet med vilket man avvärjer skada och prövning. Några lärda sade:

”Åkallan är en orsak som avvärjer prövningen. Om den är starkare än prövningen – avvärjer den den.”

Det vill säga: om åkallan är starkare än prövningen, avvärjer den den. Och om orsaken till prövningen är starkare, avvärjer den den inte – men den mildrar och försvagar den.

Och den troende kan straffas med prövning på grund av vissa synder, som profeten, ﷺ, sade:

”En man kan berövas försörjning på grund av en synd han begår.”

Och straffet kan vara påskyndat.

Gud den Upphöjde sade:

”Det som drabbar er av olycka är på grund av det era händer har förvärvat.”

Det som dominerar människan är brist och försummelse. Så det som drabbar honom är på grund av hans synder och hans försummelse av Guds befallningar. *”Den som gör ont ska straffas för det.”*

Det bästa för den troende när prövningen drabbar honom är att inte trötta ut sig själv med att söka och undersöka orsaken till prövningen – är det en prövning eller ett straff?

Ursprunget i prövningar är att de kommer från våra synder och våra egna själar.

Hur som helst bör tjänaren veta om sig själv att varje olycka och prövning är gott och belöning för honom – om han är tålig och söker belöning hos Gud.

Och varje prövning och olycka är ondska och skada för den som är otålig och missnöjd. Om han tränar sin själ att bära prövningar och vara nöjd med Guds beslut, skadar det honom inte efter det – vare sig han vet orsaken till prövningen eller inte.

Det bästa för tjänaren är alltid att anklaga sig själv för synd och försummelse, och att söka efter brister och fel – för vi är alla felande. Och han bör ta tillfället i akt att ångra sig innan den snabba eller sena prövningen drabbar honom.

KORANEN & SUNNAH

- [Rasism ur ett islamiskt perspektiv](#)
- [Den raka vägen](#)
- [Ahl al-Sunnahs ståndpunkt gällande den som begår en stor synd](#)
- [Sättet att Be efter den Utsatta Tiden](#)
- [Bestämmelserna om att be en obligatorisk bön före dess bestämda tid](#)
- [Fudayl ibn 'Iyād om ahl al-Sunnah och ahl al-Bid'ah](#)
- [Botemedlet för den Muslimska Ummahn](#)
- [Salafiyah är inte en ny kallelse](#)
- [Den stora massan av muslimer](#)
- [Förklaringen och innebörden av profetens namn](#)